

**ДЕРЖАВНА РЕГУЛЯТОРНА СЛУЖБА УКРАЇНИ
(ДРС)**

вул. Арсенальна, 9/11, м. Київ, 01011, тел./факс (044) 239-76-40
E-mail: inform@drs.gov.ua, Сайт: www.drs.gov.ua, код згідно з ЄДРПОУ 39582357

на № _____ від _____ 20__ р.

**Виконавчий комітет
Обухівської міської ради
Київської області**

вул. Київська, 10, м. Обухів,
Київська область, 08700

vykonkom@obcity.gov.ua

Щодо проєкту регуляторного акта

Державна регуляторна служба України відповідно до Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» (далі – Закон) та постанови Кабінету Міністрів України від 23 вересня 2014 р. № 634 «Про порядок підготовки пропозицій щодо удосконалення проєктів регуляторних актів, які розробляються органами місцевого самоврядування» опрацювала проєкт рішення Обухівської міської ради Київської області «Про затвердження Правил утримання домашніх, свійських тварин та птиці на території Обухівської територіальної громади» (далі – проєкт рішення) та документи, надані до нього листом виконавчого комітету Обухівської міської ради від 24.12.2024 № 4129.

За результатом опрацювання надаємо пропозиції щодо удосконалення проєкту рішення відповідно до визначених Законом принципів адекватності, ефективності та збалансованості державної регуляторної політики.

Обґрунтування невідповідності	Пропозиція щодо удосконалення
Проект рішення	
Згідно із статтею 38 Закону України «Про правотворчу діяльність» у преамбулі нормативно-правового акта вказуються правові підстави його прийняття. У даному випадку це законодавчі та нормативно-правові акти,	Пропонуємо виключити із преамбули проєкту рішення посилання на інші законодавчі акти.

Державна регуляторна служба України

№ 201/20-25 від 14.01.2025

Підписав: Кучер Олексій Володимирович

Сертифікат: 6FA97849F1B2570D040000008869000025DF0300

Дійсний: з 12.06.2024 11:11:30 по 12.06.2025 11:11:30

<p>якими органу місцевого самоврядування надано повноваження приймати рішення з певних питань. Повноваження місцевої ради щодо затвердження правил утримання домашніх тварин передбачені частиною другою статті 9 Закону України «Про захист тварин від жорстокого поводження» (далі – Закон про захист тварин). Загальною правовою нормою, що надає право місцевим радами ухвалювати рішення із зазначених питань, є пункт 37² частини першої статті 26 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні». Отже, саме наведені нормативно-правові акти є правовими підставами прийняття Обухівською міською радою цього рішення. У зв'язку з цим, є зайвим посилання розробника у преамбулі проекту рішення на інші нормативно-правові акти.</p>	
<p>У проекті рішення відсутні положення про набрання нормативним актом чинності та його оприлюднення. Вимога щодо обов'язкового оприлюднення рішень органів місцевого самоврядування передбачена частинами одинадцятою та дванадцятою статті 59 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні». Згідно із вимогами частини дванадцятої статті 59 цього Закону акти органів та посадових осіб місцевого самоврядування, які відповідно до закону є регуляторними актами, розробляються, розглядаються, приймаються та оприлюднюються у порядку, встановленому Законом.</p> <p>Відповідно до статті 12 Закону регуляторні акти, прийняті органами та посадовими особами місцевого самоврядування, офіційно <i>оприлюднюються в друкованих медіа відповідних рад, а у разі їх відсутності – у місцевих друкованих медіа, визначених цими органами та посадовими особами, не пізніше як у десятиденний строк після їх прийняття та підписання.</i></p> <p>Частиною п'ятою статті 59 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» визначено, що акти органів та посадових осіб місцевого самоврядування нормативно-правового характеру набувають чинності з дня їх <i>офіційного оприлюднення</i>, якщо органом чи посадовою особою не встановлено пізніший строк введення цих актів у дію.</p>	<p>Пропонуємо доповнити проект рішення положеннями про набрання актом чинності та оприлюднення.</p>

<p align="center">Проект Правил утримання домашніх, свійських тварин та птиці на території Обухівської територіальної громади (далі – проект Правил)</p>	
<p>Проектом рішення передбачається затвердити Правила утримання домашніх, <i>свійських тварин та птиці</i> на території Обухівської територіальної громади. У пункті 2 розділу I проекту Правил зазначено, що Правила поширюються на відносини, що виникають у зв'язку з утриманням домашніх, <i>свійських тварин та птиці</i> і поводження з ними фізичних та юридичних осіб.</p> <p>Відповідно до статті 9 Закону про захист тварин правила утримання <i>домашніх тварин</i> установлюються органами місцевого самоврядування. Статтею 1 Закону про захист тварин визначено, що домашні тварини – собаки, коти та інші тварини, що протягом тривалого історичного періоду традиційно утримуються і розводяться людиною, а також тварини видів чи порід, штучно виведених людиною для задоволення естетичних потреб і потреб у спілкуванні, що, як правило, не мають життєздатних диких популяцій, які складаються з особин з аналогічними морфологічними ознаками, та існують тривалий час у їх природному ареалі.</p> <p><i>Сільськогосподарськими</i> згідно з цим Законом є тварини, що утримуються та розводяться людиною для отримання продуктів і сировини тваринного походження. Отже згідно із Законом про захист тварин домашні та сільськогосподарські тварини – це не тотожні поняття. Частина друга статті 9 Закону про захист тварин надає органам місцевого самоврядування повноваження щодо затвердження правил утримання виключно <i>домашніх тварин</i>. Проте у проекті акта розробник одночасно встановлює вимоги щодо особливостей утримання тварин двох видів та птиці.</p>	<p>Пропонуємо:</p> <p>– назву проекту рішення та проекту Правил привести у відповідність із частиною другою статтею 9 Закону про захист тварин та викласти у такій редакції: <i>«Про затвердження Правил утримання домашніх тварин у населених пунктах Обухівської міської територіальної громади»</i> та <i>«Правила утримання домашніх тварин у населених пунктах Обухівської міської територіальної громади»</i> відповідно;</p> <p>- виключити з проекту Правил положення щодо утримання сільськогосподарських тварин та птиці.</p>
<p>У пункті 1 розділу I проекту Правил міститься посилання на Закон України «Про тваринний світ». Проте як зазначено вище проект акта повинен стосуватися <i>тільки утримання домашніх тварин</i>, а об'єктами тваринного світу, на які поширюється дія Закону України «Про тваринний світ», є дикі тварини, частини диких тварин (роги, шкіра тощо), продукти життєдіяльності диких тварин (мед, віск тощо). Отже посилання на Закон України «Про тваринний світ» є зайвим і потребує виключення.</p>	<p>Пропонуємо виключити у пункті 1 розділу I проекту Правил посилання на Закон України «Про тваринний світ».</p>

<p>У пункті 5 розділу I проекту Правил зазначено, що домашні тварини можуть належати на праві власності юридичній або фізичній особі, яка досягла 16 років і спроможна забезпечити належне утримання тварин відповідно до природних (фізіологічних) та видових потреб. Проте згідно із статтею 12 Закону про захист тварин угоди, укладені особою, яка не досягла 18 років, з набуття або передачі права власності чи іншого речового права на тварину можуть бути визнані недійсними за рішенням суду, якщо такі угоди укладені без згоди батьків цієї особи або осіб, що їх замінюють.</p> <p>Крім того, у пункті 6 цього розділу розробник зазначає, що для задоволення потреб власного виробництва, сировині тваринницького походження, отримання доходів до сімейних бюджетів від частки їх реалізації в особистих господарствах жителями Обухівської територіальної громади (далі – власниками) утримуються різні види домашніх, <i>свійських тварин та птиці</i>, що не відповідає вимогам Закону про захист тварин і не є предметом регулювання проекту Правил.</p>	<p>Пропонуємо у пунктах 5 та 6 розділу I проекту Правил врахувати вимоги Закону про захист тварин.</p>
<p>У пункті 7 розділу I проекту Правил розробник зазначає, що відповідальність за дії тварин несуть їх власники, особи, яким тварини належать на інших підставах, що не суперечать чинному законодавству, а також особи, які супроводжують тварину. Проте у Законі про захист тварин вживається термін не «власник», а «особа, яка утримує тварину». Крім того, законодавством встановлюється відповідальність не за дії тварини, а <i>за шкоду</i>, яку вона заподіяла.</p>	<p>Пропонуємо перше речення пункту 7 розділу I проекту Правил виключити.</p>
<p>У розділі II проекту Правил розробником наведено визначення термінів, які не відповідають законодавству України («домашні тварини»), терміни, які не передбачені законодавством («собаки, що визнані небезпечними», «потенційно небезпечні собаки» тощо), а також ті, що не є предметом регулювання проекту Правил («сільськогосподарські тварини»).</p> <p>Звертаємо увагу, що загальновизначений термінологічний глосарій повинен мати однакове застосування на території країни, а органи місцевого самоврядування не наділені повноваженнями визначати терміни не передбачені законодавством або змінювати їх</p>	<p>Пропонуємо визначення термінів, які застосовуються у проекті Правил, привести у відповідність до законодавства та виключити терміни, не передбачені законодавством, а також терміни, які не стосуються утримання <i>домашніх тварин</i>.</p>

<p>значення своїми рішеннями.</p>	
<p>У підпункті 2 пункту 1 розділу III проекту Правил визначається гранична кількість утримання домашніх тварин.</p> <p>Проте згідно із частиною третьою статті 7 Закону про захист тварин кількість тварин, що утримуються, обмежується можливістю забезпечення їм умов утримання відповідно до вимог цього Закону.</p> <p>Відповідно до частини третьої статті 28 Закону про захист тварин повноваження органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування у сфері захисту тварин від жорстокого поводження визначаються цим Законом та іншими законами України. Крім того, статтею 32¹ цього Закону визначено, що до повноважень місцевих рад на відповідній території і в межах їхньої компетенції належать: вжиття заходів та забезпечення дотримання заборони провадження діяльності пересувних звіринців, пересувних зоопарків, пересувних виставок диких тварин та іншої забороненої цим Законом діяльності в межах території відповідної адміністративно-територіальної одиниці; організація та здійснення заходів щодо захисту тварин від жорстокого поводження. Водночас органи місцевого самоврядування не наділені повноваженнями щодо врегулювання питань встановлення граничної кількості утримання домашніх тварин.</p>	<p>Пропонуємо підпункти 1 та 2 пункту 1 розділу III виключити з проекту Правил як такі, що не узгоджується з вимогами законодавства.</p>
<p>У розділі III проекту Правил визначаються вимоги до утримання домашніх <i>та інших тварин</i>. Звертаємо увагу на непослідовність нумерації по тексту розділу III проекту Правил.</p> <p>Зауважуємо, що загальні правила поводження з тваринами, що виключають жорстокість, визначені статтею 18 Закону про захист тварин, правила поводження з домашніми тваринами - статтею 22, а особливості утримання домашніх тварин - статтею 9 цього Закону. Водночас розділ III проекту Правил містить положення, які не узгоджуються з вимогами Закону про захист тварин, зокрема:</p> <ul style="list-style-type: none"> - пункт 1 містить положення, що не узгоджується з положеннями статті 9 Закону про захист тварин та які не передбачені Законом про захист тварин (наприклад, 	<p>Пропонуємо у розділі III проекту Правил врахувати положення Закону про захист тварин та виключити положення, які ним не передбачені.</p>

підпункти «а», «в», «д», 2, 3 тощо);

– пункт 2 містить положення щодо утримання потенційно небезпечних домашніх тварин. Частиною п'ятою статті 9 Закону про захист тварин визначено, що особа, яка супроводжує тварину, зобов'язана забезпечити наявність повідка для здійснення виходу собак та інших домашніх тварин, які можуть становити небезпеку для життя чи здоров'я людини, поза місцем постійного утримання таких тварин, а також намордника на собаках порід, що включені до Переліку небезпечних порід собак, що затверджується Кабінетом Міністрів України. Постановою Кабінету Міністрів України від 10.11.2021 № 1164 «Деякі питання щодо небезпечних порід собак» затверджено перелік небезпечних порід собак. Проте законодавством не передбачено повноважень органів місцевого самоврядування визначати перелік порід собак, яких визнано потенційно небезпечними (додаток до проекту Правил);

- пункти 3–5 містять положення, які не узгоджуються з вимогами статей 9, 18 та 22 Закону про захист тварин, не передбачені цим Законом. Так, у підпункті 5 пункту 3 розробник зобов'язує мешканців громади реєструвати новопридбаних домашніх та інших тварин протягом *десяти календарних днів з дня придбання (купівлі, отримання в дар тощо)*. Проте незрозуміло яким чином розробник пропонує достовірно підтверджувати дату придбання тварини (укладати договір купівлі-продажу або договір дарування kota чи собаки?), підпунктом 22 пункту 5 забороняється примушування до нападу одних тварин на інших, крім випадків використання собак мисливських порід, а також інших ловчих звірів та птахів для полювання. Водночас статтею 18 Закону про захист тварин передбачено, що при поводженні з тваринами не допускається примушування до нападу одних тварин на інших, у тому числі при тестуванні тварин.

Звертаємо увагу, що згідно із статтею 34 Закону України «Про правотворчу діяльність» норми права, що містяться у нормативно-правовому акті, мають відповідати вимогам *однозначності їх розуміння* (ясності, точності, доступності для розуміння та реалізації).

У пункті 7 розділу III проекту Правил розробником визначені положення щодо вилову та тимчасової ізоляції безпритульних, домашніх тварин. Зазначаємо, що механізм регулювання чисельності тварин, що не утримуються людиною, але перебувають в умовах, повністю або частково створюваних діяльністю людини, та безпритульних тварин, а також їх розміщення на відповідних підприємствах, в установах та організаціях чи повернення до ареалу перебування (місць вилову) для вільного проживання визначається Порядком регулювання чисельності тварин, що не утримуються людиною, але перебувають в умовах, повністю або частково створюваних діяльністю людини, та безпритульних тварин, а також їх розміщення на відповідних підприємствах, в установах та організаціях чи повернення до ареалу перебування (місць вилову), затвердженим постановою Кабінету Міністрів України від 24 червня 2022 р. № 720, дія якого поширюється на органи виконавчої влади, органи місцевого самоврядування, комунальні служби або підприємства з питань утримання та поводження з тваринами (у разі їх створення). Статтею 23 Закону про захист тварин передбачено, що регулювання чисельності безпритульних тварин та тварин, що не утримуються людиною, але перебувають в умовах, повністю або частково створюваних діяльністю людини, проводиться відповідно до вимог цього Закону. Статтею 24 Закону про захист тварин встановлені вимоги щодо вилову та тимчасової ізоляції безпритульних, домашніх тварин. Так частинами сьомою та восьмою статті 24 Закону про захист тварин визначено, що якщо протягом двох місяців з моменту заявлення про затримання безпритульної тварини не буде виявлено її власника або він не заявить про своє право на неї, право власності на цю тварину переходить до особи, у якої вона була на утриманні та в користуванні. У разі відмови особи, у якої безпритульна тварина була на утриманні та в користуванні, від набуття права власності на неї ця тварина переходить у власність територіальної громади, на території якої її було виявлено. Крім того, частиною четвертою цієї статті визначено, що для забезпечення вилову та тимчасової ізоляції безпритульних тварин органами місцевого самоврядування можуть створюватися комунальні

Пропонуємо у пункті 7 розділу III проекту Правил врахувати положення статті 24 Закону про захист тварин.

<p>служби або підприємства з питань утримання та поводження з тваринами в населених пунктах відповідно до місцевих програм регулювання чисельності тварин у населених пунктах.</p>	
<p>У розділі IV проекту Правил визначаються особливості утримання свійських тварин і птиці, а у розділі V – обов’язки та права власників тварин (включаючи велику та малу рогату худобу, кролів, свиней, коней тощо, які відносяться до сільськогосподарських тварин), та птиці. Проте вимоги щодо утримання домашніх та інших тварин уже викладені у розділі III проекту Правил. Наголошуємо, що органи місцевого самоврядування встановлюють <i>виключно правила утримання домашніх тварин згідно із частиною другою статті 9 Закону про захист тварин.</i></p>	<p>Пропонуємо виключити розділи IV та V з проекту Правил, оскільки вони містять положення, які не є предметом його регулювання.</p>
<p>У розділі VI проекту Правил містяться положення щодо реєстрації домашніх тварин. Звертаємо увагу, що постановою Кабінету Міністрів України від 03 листопада 2023 р. № 1171 затверджений Порядок реалізації експериментального проекту з проведення ідентифікації та реєстрації домашніх тварин (далі – Постанова № 1171), який встановлює механізм реалізації експериментального проекту з проведення ідентифікації та реєстрації домашніх тварин, власниками/утримувачами яких є фізичні та/або юридичні особи.</p> <p>Пунктом 4 Постанови № 1171 встановлено, що учасниками експериментального проекту є Міністерство аграрної політики та продовольства України, Міністерство цифрової трансформації України, Державна служба України з питань безпечності харчових продуктів та захисту споживачів, державні ветеринарні інспектори, офіційні ветеринарні лікарі та ліцензовані лікарі ветеринарної медицини, які проводять ідентифікацію та/або реєстрацію домашніх тварин, <i>та власники/утримувачі домашніх тварин, які виявили бажання взяти участь в експериментальному проекті.</i></p> <p>Отже Постанова № 1171 не поширюється в обов’язковому порядку на всіх власників/утримувачів домашніх тварин, а виключно на тих, хто виявили бажання взяти участь в експериментальному проекті.</p>	<p>Пропонуємо у розділі VI проекту Правил положення щодо реєстрації домашніх тварин привести у відповідність до законодавства.</p>

<p>Також законодавчими актами України не передбачено повноважень органів місцевого самоврядування щодо встановлення обов'язкової реєстрації домашніх тварин, встановлення обов'язків закладів ветеринарної медицини, правил реєстрації та перереєстрації тварин. Звертаємо увагу, що відповідно до частини п'ятої статті 9 Закону про захист тварин особа, яка супроводжує тварину, зобов'язана забезпечити наявність на домашній тварині нашійника з ідентифікуючими позначками.</p> <p>Крім того, пункт 9 містить положення щодо видачі власникам реєстраційного посвідчення.</p> <p>Однак законодавство не передбачає такого документа на тварину. Стаття 1 Закону «Про ветеринарну медицину» відносить до ветеринарних документів документи дозвільного характеру, до яких належать міжнародний ветеринарний сертифікат, ветеринарне свідоцтво, ветеринарна картка, ветеринарна довідка та ветеринарно-санітарний паспорт на тварину.</p>	
<p>Профілактичні та протиепізоотичні заходи здійснюються відповідно до законів України «Про ветеринарну медицину», «Про захист населення від інфекційних хвороб», а також підзаконних нормативно-правових актів центральних органів виконавчої влади, і не є предметом регулювання проєкту Правил.</p>	<p>Пропонуємо розділ VII виключити з проєкту Правил.</p>
<p>Неконкретизованими є положення пункту 1 розділу VIII проєкту Правил щодо транспортування домашніх тварин (<i>дрібних звірів і птахів у клітках, а також собак у намордниках за наявності повідків та котів з пред'явленням відповідних документів на них про реєстрацію</i>) у громадському транспорті, адже не зазначено які саме документи на тварину має пред'явити особа, щоб перевозити тварину. Відповідно до статті 11 Закону про захист тварин перевезення тварин у транспорті загального користування здійснюється відповідно до правил перевезення тварин у транспорті загального користування, що, як правило, містять посилання на Правила транспортування тварин. Постановою Кабінету Міністрів України від 16 листопада 2011 р. № 1402 затверджені Правила транспортування тварин, які встановлюють вимоги до</p>	<p>Пропонуємо у розділі VIII проєкту Правил навести посилання на Правила транспортування тварин, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 16 листопада 2011 р. № 1402, та врахувати зазначені положення законодавства.</p>

<p>перевезення тварин авіаційним, автомобільним, залізничним, морським та річковим транспортом.</p> <p>Правила транспортування тварин не вимагають наявності у особи, яка перевозить тварину автомобільним транспортом, документів на тварину. Ветеринарно-санітарний паспорт необхідний для перевезення домашньої тварини авіаційним, залізничним транспортом, а також при перетинанні державного кордону. Ветеринарне свідоцтво (форма Ф-1) відповідно до статті 32 Закону України «Про ветеринарну медицину» видається при переміщенні тварини за межі України (міжнародний ветеринарний сертифікат) та при переміщенні за межі території Автономної Республіки Крим, областей, міст Києва та Севастополя, районів, міст.</p>	
<p>У розділі IX проекту Правил визначаються умови продажу домашніх тварин. Статтею 13 Закону захист тварин визначені умови угод, предметом яких є тварини.</p>	<p>Пропонуємо розділ IX проекту Правил викласти з урахуванням вимог статті 13 Закону про захист тварин.</p>
<p>У розділі X проекту Правил визначаються дії, пов'язані з похованням або утилізацією трупів домашніх тварин.</p> <p>Статтею 10 Закону про захист тварин визначено, що у разі виникнення підозри на наявність у тварини захворювання особа, яка її утримує, зобов'язана негайно ізолювати таку тварину і звернутися до ветеринарного лікаря. Частиною третьою статті 37 Закону України «Про ветеринарну медицину» встановлено, що юридичні та фізичні особи, діяльність яких пов'язана з утриманням та обігом тварин, зобов'язані, серед іншого, негайно інформувати державного ветеринарного інспектора, офіційного ветеринарного лікаря або посадових осіб державних органів ветеринарної медицини про раптову загибель тварин, підозру на захворювання або виявлення хвороби, що підлягає повідомленню, або поведінку тварин, яка їм невластива.</p>	<p>Пропонуємо у розділі X проекту Правил врахувати зазначені положення законодавства.</p>
<p>У розділі XI проекту Правил розробником визначаються положення щодо здійснення контролю за дотриманням вимог цих Правил.</p> <p>Відповідно до статті 32¹ Закону про захист тварин до повноважень місцевих рад на відповідній території і в</p>	<p>Пропонуємо розділ XI проекту Правил привести у відповідність до статей 32¹ – 34 Закону про захист тварин або виключити.</p>

<p>межах їхньої компетенції належить:</p> <p>1) вжиття заходів та забезпечення дотримання заборони провадження діяльності пересувних звіринців, пересувних зоопарків, пересувних виставок диких тварин та іншої забороненої цим Законом діяльності в межах території відповідної адміністративно-територіальної одиниці;</p> <p>2) організація та здійснення заходів щодо захисту тварин від жорстокого поводження.</p> <p>Заклади Держспоживслужби та ветеринарної медицини не підпорядковуються органам місцевого самоврядування, у зв'язку з чим органи місцевого самоврядування не наділені повноваженнями наділяти їх певною компетенцією.</p> <p>Громадський контроль у сфері захисту тварин від жорстокого поводження здійснюється відповідно до вимог статей 33 – 34 Закону про захист тварин.</p>	
<p>У розділі XII проекту Правил розробник визначає, що за порушення цих Правил, санітарно-гігієнічних і ветеринарних норм та правил, порушення державних стандартів, норм і правил у сфері благоустрою території населеного пункту, прав і законних інтересів інших фізичних і юридичних осіб, а також створення загрози безпеці людей та інших тварин, власники тварин (винні юридичні та фізичні особи) притягуються до адміністративної відповідальності відповідно до Кодексу України про адміністративні правопорушення.</p> <p>Проте згідно із статтею 35 Закону про захист тварин за порушення вимог цього Закону винні особи несуть кримінальну, адміністративну та цивільно-правову відповідальність згідно із законом.</p>	<p>Пропонуємо розділ XII проекту Правил привести у відповідність до статті 35 Закону про захист тварин.</p>
<p>У розділі XIII проекту Правил визначається порядок внесення змін та доповнень до Правил. Проте такий порядок визначається не рішеннями органів місцевого самоврядування, а статтею 42 Закону України «Про правотворчу діяльність».</p>	<p>Пропонуємо розділ XIII виключити з проекту Правил як такий, що не є предметом його регулювання.</p>
<p>Аналіз регуляторного впливу до проекту рішення (далі – АРВ)</p>	
<p>Зміст та структура АРВ не відповідають вимогам Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта, затвердженої постановою Кабінету Міністрів</p>	<p>Пропонуємо привести АРВ у відповідність до вимог Закону та Методики.</p>

України від 11.03.2004 № 308 (далі – Методика).

Окремо наголошуємо, що у АРВ не зазначено інформації щодо суб'єктів господарювання, на яких справляє вплив даний проєкт рішення. Розробником не проведені розрахунки витрат, які понесуть суб'єкти господарювання, громадяни та держава, як внаслідок впровадження проєкту рішення, так і внаслідок застосування альтернативних способів досягнення цілей, що підтверджували б економічну доцільність обраного способу.

Зазначене не дозволить у подальшому об'єктивно оцінити, на скільки обраний розробником спосіб державного втручання відповідає проблемі, що потребує врегулювання, та на скільки його застосування буде ефективним для її вирішення.

Також розділ 8 АРВ заповнений розробником із порушенням вимог пункту 10 Методики. Прогнозні значення показників результативності регуляторного акта встановлюються протягом різних періодів після набрання чинності актом, обов'язковими з яких повинні бути: розмір надходжень до державного та місцевих бюджетів і державних цільових фондів, пов'язаних з дією акта; кількість суб'єктів господарювання та/або фізичних осіб, на яких поширюватиметься дія акта; розмір коштів і час, що витратимуться суб'єктами господарювання та/або фізичними особами, пов'язаними з виконанням вимог акта; рівень поінформованості суб'єктів господарювання та/або фізичних осіб з основних положень акта. Всі показники результативності мають бути визначені у числовій та/або монетарній формі.

Із змісту проєкту рішення вбачається, що строк його дії необмежений. У такому випадку Законом передбачено проведення базового, повторного та періодичного відстеження. Статтею 10 Закону встановлено, що базове відстеження результативності регуляторного акта здійснюється до дня набрання чинності цим регуляторним актом або набрання чинності більшістю його положень. Повторне відстеження результативності регуляторного акта здійснюється через рік з дня набрання ним чинності або набрання чинності більшістю його положень, але не пізніше двох років з дня набрання

чинності цим актом або більшістю його положень, якщо рішенням регуляторного органу, який прийняв цей регуляторний акт, не встановлено більш ранній строк. Періодичні відстеження результативності регуляторного акта здійснюються раз на кожні три роки починаючи з дня закінчення заходів з повторного відстеження результативності цього акта, у тому числі і в разі, коли дію регуляторного акта, прийнятого на визначений термін, було продовжено після закінчення цього визначеного строку.

Розробником в АРВ не проведений Тест малого підприємництва (далі - М-Тест), що не дозволяє виміряти вплив регулювання на суб'єктів малого підприємництва, оцінити витрати, які вони понесуть внаслідок провадження регулювання.

Звертаємо увагу, що у розділах 3, 4 та 8 АРВ наводиться інформація щодо витрат суб'єктів господарювання, яка повинна узгоджуватися з проведеними розрахунками: суми витрат суб'єктів господарювання великого і середнього підприємництва (за наявності), які виникають внаслідок дії регуляторного акта, та сумарних витрат малого підприємництва на виконання запланованого регулювання, наведеними у пункті 4 М-Тесту.

Звертаємо увагу, що на офіційному вебсайті <http://www.drs.gov.ua> у рубриці «Регуляторна політика» (підрубрика «Роз'яснення») розміщені роз'яснення щодо питань здійснення регуляторної діяльності органами місцевого самоврядування.

**Голова Державної
регуляторної служби України**

Олексій КУЧЕР